

Et foretagendes indtægt ved international skibs- og luftfart kan kun beskattes i det land, hvor foretagendet har sin virkelige ledelse.

Udbytte, som et selskab i et land udlodder til aktionærer i det andet land, kan beskattes i det land, hvor selskabet er hjemmehørende, men skatten er begrænset til 5 pct. af udbyttets bruttobeløb, hvis aktionæren er et moderselskab, og 15 pct. af udbyttets bruttobeløb i andre tilfælde.

Renter, som betales fra det ene land til en kreditor i det andet land, kan efter OECD-modellen beskattes i det land, hvorfra de betales, men dog med højst 10 pct. af rentens bruttobeløb. Ved forhandlinger om dobbeltbeskatningsoverenskomster søger Danmark dog at aftale såkaldt bopælsstatsbeskatning af renter, så renterne kun kan beskattes i kreditors bopælsstat.

Royalties, som betales fra et land til en modtager i det andet land, kan kun beskattes i modtagerens bopælsstat.

Kapitalgevinster ved afståelse af formuegoder kan som hovedregel kun beskattes i det land, hvor afhænderen er hjemmehørende. Fortjeneste ved afståelse af fast ejendom kan dog beskattes i det land, hvor ejendommen er beliggende. Fortjeneste ved afståelse af et fast driftssted kan beskattes i det land, hvor driftsstedet er beliggende.

Indkomst ved frit erhverv eller andet arbejde af selvstændig karakter (som fx læge, advokat, arkitekt, tandlæge eller revisor) kan kun beskattes i det land, hvor den pågældende er hjemmehørende. Hvis en del af indtægten er erhvervet ved virksomhed fra et såkaldt fast sted (fx en klinik eller et kontor) i det andet land, kan det andet land dog beskatte denne del af indtægten.

Løn ved arbejde i tjenesteforhold kan som hovedregel kun beskattes i det land, hvor lønmodtageren er hjemmehørende, også selv om arbejdet er udført i det andet land. Det andet land, hvori arbejdet er udført, kan dog beskatte lønnen, hvis lønmodtageren har opholdt sig i det andet land i en vis periode (fx mindst 183 dage i en tolv-måneders periode), eller hvis arbejdsgiveren er hjemmehørende i det andet land eller har et fast driftssted i det andet land.

c. Det tredje afsnit har en artikel om ophævelse af dobbeltbeskatning (den såkaldte metodebestemmelse). Når kildestaten kan beskatte en indtægt, skal bopælsstaten ophæve dobbeltbeskatningen. Dette kan ske efter to forskellige hovedmetoder. Enten kan dobbeltbeskatningen ophæves ved, at bopælsstaten helt undlader at beskatte indtægten (eksempion). Eller dobbeltbeskatning kan ophæves ved, at bopælsstaten beskatter, men nedsætter sin beskatning med den skat, som er betalt i kildestaten (credit).

Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne har forskellige udformninger af disse to hovedmetoder. Hvilken metode der skal anvendes, afhænger af udformningen af metodebestemmelsen i den pågældende overenskomst.

Ved forhandlinger om dobbeltbeskatningsoverenskomster lægger Danmark vægt på at anvende credit-metoden som hovedregel for lempelse af dobbeltbeskatning. Baggrunden er, at exemptionsmetoden kan medføre en række uønskede virkninger og mulighed for misbrug.

d. Det fjerde afsnit har bl.a. regler om ikke-diskriminering og om indgåelse af gensidige aftaler i de tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at der sker beskatning i strid med overenskomsten. Desuden er der regler om gensidig bistand mellem de to landes skattemyndigheder om udveksling af oplysninger og eventuelt om opkrævning af skat.

4. Den praktiske side af indgåelse af en overenskomst

Forhandlinger om en dobbeltbeskatningsoverenskomst med et andet land kan indledes efter henvendelse fra erhvervsorganisationer som følge af danske investeringer i det pågældende land. Der kan også være tale om henvendelse fra det andet land.

Skatteministeriets departement gennemfører forhandlingerne med det andet lands myndigheder. Under forhandlingerne søger begge parter at tilgodese sine interesser, men ingen kan forvente at få sine forslag gennemført fuldt ud. Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne er således udtryk for et kompromis mellem de to parter synspunkter. Efter forhandlingerne må hver part må derfor overveje, om fordelene ved en overenskomst, hvor ikke alle ønsker er opfyldt, opvejer ulemperne ved slet ikke at indgå en overenskomst.

Dansk erhvervsliv holdes løbende orienteret om overenskomstforhandlinger. På regelmæssige møder har erhvervsorganisationerne mulighed for at fremsætte synspunkter og forslag til løbende og fremtidige forhandlinger.

Når forhandlingerne er afsluttet, skal Skatteministerien tage stilling til resultatet. Efter ministerens godkendelse og det andet lands godkendelse af forhandlingsresultatet, kan overenskomsten underskrives.

Ministerens godkendelse af en dobbeltbeskatningsoverenskomst har hidtil haft den virkning, at de danske forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden var opfyldt, idet regeringen havde bemyndigelse hertil efter dobbeltbeskatningsloven fra 1953.